изгнаническа скръб — 129 —

~~скръбта в изгнание~~ е тровила с безсъница
твоите нощи, ~~със скука~~ [с досада] твоите дни...

/Чете/ Бие барабанът — тоя ден изпратил,
~~Тум-тум — бие барабан: денят превалял.~~
спуща скръбни сенки в мрака есента.
~~Удължава своята сянка есенния уют.~~
чакам аз да дойде моят скъп приятел,
~~В стаята седя и чакам аз приятеля си~~
та да се разхождаме двама из града.
~~Бихме се разхождали в града! Но ний се лени!~~

Мълчи!... Навярно е заспал!.. Щастливец!.. Нека спи!

сестра — на моята нощ сестра —
Безсъница, ~~сестра на моите нощи~~
~~и [illegible]~~ не си ли с мене ти – и мъдра (и добра)
~~Върви със мен упорито.~~
преди[illegible] ми дни,
където дневната печал [illegible] те смени
Изсилвам съм [illegible] с тебе да се боря!..
~~Докато дневната печал~~
~~И я смени...~~

/Ляга си/

Очите ще ~~опитвам да~~ [опитвам да] затворя...
и виждам пейките очи —
~~Очите пейки са пред мене~~...
~~Обрадени~~

По края клепките [или с] сантимент
[са обградени]
~~Небето, целий земен свят във тях са~~
земя и небосклон
са отразени там...